

بیانیه دی ماه ۱۴۰۴

در این مقطع حساس از تاریخ کشورمان، بر خود لازم می‌دانیم بار دیگر موضع خود را به روشنی بیان کنیم.

موضع ما همواره و همچنان دفاع از صداهاى داخل ایران بوده و هست. مایه شگفتی و تأسف است که درک این واقعیت، به‌ویژه برای برخی از کسانی که در جوامع دموکراتیک زندگی می‌کنند، دشوار به نظر می‌رسد: اینکه هیچ جامعه‌ای را نمی‌توان تنها با یک دیدگاه، یک صدا یا یک گرایش سیاسی نمایندگی کرد. جامعه ایران جامعه‌ای پیچیده، چندصدایی و متکثر است و افق واقعی دموکراسی تنها زمانی شکل می‌گیرد که تمامی این صداها شنیده شده و مورد احترام قرار گیرند.

گروه ما متشکل از افرادی با گرایش‌های سیاسی مختلف، از پادشاهی‌خواه تا چپ، جمهوری خواه، و راست است. آنچه ما را گرد هم آورده، نه یک ایدئولوژی خاص، بلکه تعهد مشترک به حقوق بشر، آزادی، عدالت و مخالفت با نظام متجاوز جمهوری اسلامی است. نابودی این رژیم سرکوبگر، خواست مشترک ماست، اما مسیر رسیدن به آن تنها از دل احترام به تکثر و شنیده شدن همه صداها می‌گذرد.

ما آگاهانه می‌کوشیم فضایی امن و محترمانه ایجاد کنیم؛ فضایی که در آن دیدگاه‌های مختلف بتوانند بدون حذف، تهدید یا بی‌اعتبارسازی، در کنار یکدیگر هم‌زیستی کرده و همکاری کنند. ما باور داریم هیچ پروژه سیاسی نمی‌تواند مدعی مشروعیت باشد اگر با خاموش کردن، نادیده گرفتن یا حذف صداهاى دیگر پیش برود.

برای ما، حقوق فاطمه سپهری به همان اندازه ارزشمند است که حقوق پخشان عزیزی. ما رنج انسان‌ها را رتبه‌بندی نمی‌کنیم و تصمیم نمی‌گیریم کدام صدا «شایسته» شنیده شدن است. مسئولیت خود می‌دانیم در کنار همه کسانی بایستیم که با سرکوب، زندان و خشونت مواجه‌اند.

ما به تقویت صداهاى داخل ایران ادامه خواهیم داد و با آنان همبستگی خواهیم داشت؛ با پایبندی به ارزش‌های دموکراتیک، احترام به چندصدایی و تعهدی راسخ به کرامت انسانی.